

GYVENIMAS ŠIANDIEN

PARODYTI TIKĖJIMO *aktualumą*

Nuo pat pirmos pamokos mokykloje visuomet kartojau: „Nesu čia tam, kad jus įtikinčiau savo idėjomis, bet tam, kad išmokyčiau tikro metodo, pagal kurį galėsite įvertinti tai, ką jums pasakysiu. O tai, ką jums pasakysiu yra patirtis, ilgos praeities – dviejų tūkstančių metų – rezultatas“. Tokio metodo laikymasis nuo pat pradžių buvo pagrindinis mūsų ugdomosios veiklos bruožas, aiškiai nurodantis tikslą: **parodyti, kad tikėjimas atsako į gyvenimo poreikius**. Pirmiausia dėl ugdymo šeimoje ir seminarijoje, vėliau dėl savo apmąstymų, buvau visiškai įsitikinęs, kad tikėjimas, kurio negalima aptikti ir atrasti gyvoje patirtyje, jos nepatvirtinamas ir nereikalingas atsakant į jos poreikius, nėra toks tikėjimas, kuris galėtų išlikti tokia me pasaulyje, kuriame viskas, viskas sakė ir sako priešingai; net ir teologija ilgą laiką buvo tokio nuosmukio auka.

TIKĖJIMAS ATSAKO Į ŠIRDIES POREIKIUS. Tikėjimo, kuris atsako į gyvenimo poreikius, atskleidimas, vadinasi (šis vadinasi man yra svarbus), tikėjimo pagrįstumo įrodymas reikalauja tikslios pagrįstumo sąvokos. Sakyti, kad **tikėjimas išaukština protingumą, reiškia, kad tikėjimas atsako į esminius ir pirminius kiekvieno žmogaus širdies poreikius**, kurie visiems yra vienodi: tiesos, grožio, gėrio, teisingumo (teisingumo!), meilės, visiško pasitenkinimo poreikiai, kurių turinys, kaip dažnai pabrėžiu savo mokiniam, yra toks pat kaip ir žodžio „tobulumas“ („satisfacere“ arba „satisfieri“ lotyniškai yra analogiškas sąvokai „perficere“, tobulumas: tobulumas ir pasitenkinimas yra tas pats dalykas, kaip laimė ir amžinybė).

„Niekas nėra taip neįtikima, kaip atsakymas į neišskylančią klausimą“.

R. Niebuhr

Taigi laikykime pagrįstumu tai, kas atsako į esminius žmogaus širdies poreikius, tuos esminius poreikius, kuriais remdamasis, kiekvienas žmogus norom nenorom, sąmoningai ar nesąmoningai, viską vertina, viską įvertina, tą darydamas netobulu ar tobulu būdu.

KRISTAUS ESATIES PADARINIAI. Todėl pagrįsti tikėjimą reiškia vis geriau, vis plačiau, vis giliau apibūdinti Kristaus esaties padarinius autentiškame Bažnyčios gyvenime, kurio „sergėtojas“ yra Romos Popiežius. **Taigi, tikėjimas atneša gyvenimo pasikeitimą.** Klaida būtų suvokti, pateikti ir išgyventi tikėjimą kaip prielaidą, kurios nesilaikoma, kaip prielaidą, kuri nėra susijusi su gyvenimu. Su gyvenimu: gyvenimas yra šiandien, nes vakar dienos jau nebėra, o rytojaus dar nėra. Gyvenimas yra šiandien.

(Ugdymo rizika, Rizzoli, Milan 2005)

